

PUKAWKA (2) *sb f*

Pierwsze a pochylone, końcowe jasne.

[*sg N pukawka.*] ◊ *pl* [*N pukawki.*] ◊ *A* pukawki (2).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII(XVIII; z Cn) w.

Ręczna broń palna każdego rodzaju, strzelba, muszkiet, rusznica (2) : Iż wŕyŕzał pukawki/ ná Połocku łoni/ Ali náŕz ŕpłochą ŕpráwą co nadáley ŕtroni. BielSat M4v; BielSjem 35; [StryjKron 521; Sclopus sive Stlopus Arkabuz/ Pukawká/ Berdebuŕt UrsinGramm 320; PoznSłow 75; Wnet wszystkie województwa jęły się gotować [na wojnę z Krzyżakami], Panczerze zardzewiałe i zbroje szorować, Brzmią warsztaty, płatnerze pukawki, śłósarze Tarcze, kopije z trzaskiem gotują malarze. StryjPoczął 348].

[W połączeniu szeregowym: Poydzieć y Mázur [...] S ŕzárŕzunem s kiycem ŕkóŕztuie ŕwey ŕiły/ Przedŕię bodło/ miecz/ pukawká v niego/ Nie chybić ŕwego. StryjGoniec U3 (Linde).]

Synonim: strzelba.

AĆ